

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ

УХВАЛА

28 квітня 2010 року

Справа № 2-2/6228-2008

за позовом Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнський Акціонерний банк (БАТ «ВіЕЙБі Банк»), 04119, м. Київ, вул. Зоологічна, 5, в особі Кримської філії Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнського Акціонерного банку, 95000, м. Сімферополь, вул. Київська, 76

до відповідача – Малого приватного сільськогосподарського підприємства «Надія», 96330, АР Крим, Первомайський район, с. Олексіївка, вул. Садова, буд. 1

про стягнення 139 524,89 грн.

за скаргою Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнський Акціонерний банк (БАТ «ВіЕЙБі Банк»), 04119, м. Київ, вул. Зоологічна, 5, в особі Кримської філії Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнського Акціонерного банку, 95000, м. Сімферополь, вул. Київська, 76 на дії Відділу державної виконавчої служби Первомайського районного управління юстиції, с. Первомайське, вул. Леніна, 86

Суддя Калініченко А.А.

представники:

від позивача – Сезонов О.С., дов. від 30.12.2009р., ю/к.;

від відповідача – не з'явився.

від Первомайського РУЮ - не з'явився

встановив:

Відкрите акціонерне товариство Всеукраїнський Акціонерний банк (БАТ «ВіЕЙБі Банк») в особі Кримської філії Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнського Акціонерного банку (КФ АТ ВАБанк) звернулось до господарського суду АР Крим із позовом до Малого приватного сільськогосподарського підприємства «Надія» про стягнення 139524,89 грн. заборгованості за кредитним договором: з яких 123000,00 грн. сума неповернених кредитних коштів, 7008,13 грн. сума несплачених процентів, 9062,40 грн. пеня за прострочення повернення загальної заборгованості за кредитом та 454,36 грн. пеня за прострочення сплати процентів за користування кредитом.

Рішенням Господарського суду АР Крим від 27 листопада 2008 року у справі № 2-2/6228-2008 позов задоволено, стягнуто з Малого приватного сільськогосподарського підприємства «Надія» на користь Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнський Акціонерний банк (БАТ «ВіЕЙБі Банк») в особі Кримської філії Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнського Акціонерного банку (КФ АТ ВАБанк) 123000,00 грн. суми неповернених кредитних коштів, 7008, 13 грн. суми несплачених процентів, 9062,40 грн. пені за прострочення повернення загальної заборгованості за кредитом, 454,36 грн. пені за прострочення сплати процентів за користування кредитом, 1395, 25 грн. державного мита, 118,00 грн. витрати на інформаційно – технічне забезпечення судового процесу.

15 грудня 2008 року Господарським судом АР Крим був виданий наказ на примусове виконання рішення Господарського суду АР Крим від 27 листопада 2008 року у справі № 2-2/6228-2008.

До суду надійшла скарга Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнський Акціонерний банк (ВАТ «ВіЕйБі Банк») в особі Кримської філії Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнського Акціонерного банку (КФ АТ ВАБанк) на дії Первомайського районного управління юстиції, відповідно до якої скаржник просить суд постанову про повернення виконавчого документу від 27 листопада 2009 року, винесену головним державним виконавцем ВДВС Первомайського РУЮ стягувачу – наказу Господарського суду АР Крим від 12 грудня 2008 року № 2-2/6228 – скасувати та спонукати ВДВС Первомайського РУЮ здійснити дії щодо реалізації заставленого майна.

Ухвалою Господарського суду АР Крим від 16 березня 2010 року прийнято скаргу Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнський Акціонерний банк (ВАТ «ВіЕйБі Банк») в особі Кримської філії Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнського Акціонерного банку (КФ АТ ВАБанк) на дії Первомайського районного управління юстиції – до розгляду, призначений розгляд скарги.

В судовому засіданні, 20.04.2010 року, скаржник надав суду пояснення по суті вимог, заявлених у скарзі. Крім того, скаржник надав суду уточнення скарги, відповідно до яких просить суд постанову про повернення виконавчого документу від 27.11.2009 року винесену головним державним виконавцем ВДВС Первомайського РУЮ Зайцевим С.І. стягувачу, наказу Господарського суду АР Крим № 2-22/6228 від 12.12.2008 року про стягнення з МПСП «Надія» на користь ВАТ «Всеукраїнський акціонерний банк» грошових коштів у розмірі 141038,14 грн. визнати недійсною, спонукати ВДВС Первомайського РУЮ здійснити встановлені законом дії щодо реалізації заставленого майна.

Вказані уточнення прийняті судом до розгляду.

Відповідач по справі та ВДВС Первомайського РУЮ в судове засідання не з'явились, явку своїх представників в судове засідання не забезпечили, про причини відсутності суду не повідомили.

В судовому засіданні 20.04.2010 року було оголошено перерву до 28.04.2010 року до 12 години 00 хвилин.

Після перерви, 28.04.2010 року, розгляд скарги продовжено.

Розглянувши матеріали справи, поданої до суду скарги, заслухавши пояснення представника скаржника, суд –

встановив:

Як вказувалось раніше, до суду надійшла скарга Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнський Акціонерний банк (ВАТ «ВіЕйБі Банк») в особі Кримської філії Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнського Акціонерного банку (КФ АТ ВАБанк) на дії Первомайського районного управління юстиції, відповідно до якої скаржник просить суд постанову про повернення виконавчого документу від 27 листопада 2009 року, винесену головним державним виконавцем ВДВС Первомайського РУЮ стягувачу – наказу Господарського суду АР Крим від 12 грудня 2008 року № 2-2/6228 – скасувати та спонукати ВДВС Первомайського РУЮ здійснити дії щодо реалізації заставленого майна.

Так, подана до суду скарга мотивована наступним.

27 листопада 2009 року Головним державним виконавцем ВДВС Первомайського РУЮ Зайцевим С.І. прийнято постанову про повернення виконавчого документа стягувачу – наказу Господарського суду АР Крим у справі № 2-2/6228 від 12 грудня 2008 року про стягнення з МПП «Надія» на користь ВАТ «Всеукраїнський акціонерний банк» грошових коштів у розмірі 141038,14 грн. Так, підставою для прийняття вказаної постанови стало те, що все майно МПП «Надія» знаходиться у заставі.

Згідно акту державного виконавця від 04 листопада 2009 року встановлено, що сільськогосподарська техніка у кількості 8 одиниць, арештована актом опису та арешту від 10 квітня 2009 року знаходиться у заставі у ВАТ «Всеукраїнський акціонерний банк». Вказане майно згідно договорів застави від 16 березня 2007 року 3/МК/S-2, від 15 червня 2007 року 3/МК/S-4, від 22 серпня 2007 року 3/МК/S-1 знаходиться у заставі у ВАТ «Всеукраїнський акціонерний банк», тобто, Банк є однією особою – як стягувачем так й заставодержателем.

Відповідно до пункту 2 частини 1 статті 40 Закону України «Про виконавче провадження» виконавчий документ, прийнятий державним виконавцем до виконання, за яким стягнення не провадилося або було проведено частково, повертається стягувачеві, якщо у боржника відсутнє майно, на яке може бути звернено стягнення, і здійснені державним виконавцем відповідно до цього Закону заходи щодо розшуку такого майна виявилися безрезультатними.

Порядок передачі майна у заставу та звернення стягнення на це майно, визначений стаття 572 – 597 ЦК України, Законом України «Про заставу», Законом України «Про іпотеку», Законом України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень».

Відповідно до статті 572 ЦК України в силу застави кредитор (заставодержатель) має право у разі невиконання боржником (заставадавцем) зобов'язання, забезпеченого заставою, одержати задоволення за рахунок заставленого майна переважно перед іншими кредиторами цього боржника, якщо інше не встановлено законом (право застави).

Аналіз правових норм що регулюють заставні правовідносини дозволяє дійти висновку, що застава, як правовий інститут цивільного законодавства виконує забезпечувальну функцію, тобто спрямований те, щоб гарантувати кредитор-заставодержателю задоволення його вимог за рахунок певного, заздалегідь визначеного сторонами майна, незалежно від майнового стану боржника і наявності у нього заборгованості перед іншими кредиторами, отже застава встановлюється для гарантування майнових інтересів кредитора-заставодержателя.

Закон України «Про виконавче провадження» містить спеціальні норми, що регулюють питання вчинення виконавчих дій саме по відношенню до майна, яке знаходиться у заставі.

Відповідно до статті 52 Закону України «Про виконавче провадження» стягнення на заставлене майно в порядку примусового виконання допускається за виконавчими документами для задоволення вимог стягувача-заставодержателя. За постановою державного виконавця про стягнення виконавчого збору, винесеної у виконавчому провадженні про звернення стягнення на заставлене майно, стягнення звертається на вільне від застави майно боржника.

У разі коли коштів, одержаних від реалізації заставленого майна, недостатньо для задоволення вимог стягувача-заставодержателя за виконавчим документом, на підставі якого звернуто стягнення на заставлене майно, виконавчий документ повертається стягувачу-заставодержателю в порядку, визначеному пунктом 6 частини першої статті 40 цього Закону. Для задоволення вимог стягувачів, які не є заставодержателями, стягнення на заставлене майно боржника може бути звернено у разі: виникнення права застави після винесення судом рішення про стягнення з боржника коштів; коли вартість предмета застави перевищує розмір заборгованості боржника заставодержателю.

Про звернення стягнення на заставлене майно для задоволення вимог стягувачів, які не є заставодержателями, державний виконавець повідомляє заставодержателя не пізніше наступного дня після накладення арешту на майно або тоді, коли йому стало відомо, що арештоване майно боржника знаходиться у заставі, та роз'яснює заставодержателю право на звернення до суду з позовом про звільнення заставленого майна з-під арешту. Реалізація заставленого майна провадиться в порядку, встановленому цим Законом.

З коштів, одержаних від реалізації заставленого майна, здійснюються утримання, передбачені статтею 43 цього Закону, після чого вони використовуються для задоволення вимог заставодержателя.

Якщо заставодержатель не є стягувачем у виконавчому провадженні, кошти йому виплачуються у разі належного підтвердження права на заставлене майно. Після повного задоволення вимог заставодержателя залишок коштів використовується для задоволення вимог інших стягувачів у порядку, визначеному цим Законом.

Спори, які виникають у виконавчому провадженні щодо звернення стягнення на заставлене майно, вирішуються судом.

Примусове звернення стягнення на предмет іпотеки здійснюється державним виконавцем з урахуванням положень Закону України «Про іпотеку».

Господарський суд виходить з того, що положення статті 52 Закону України «Про виконавче провадження» є нормами-гарантіями, які перш за все спрямовані на захист майнових інтересів кредитора-заставодержателя та направлені на недопущення задоволення вимог інших осіб, що не є заставодержателями майна боржника за рахунок заставленого майна крім випадків, прямо та чітко встановлених законом.

Одночасно, суд виходить з того, що положення частини 1 статті 52 слід тлумачити таким чином, що стягувач-заставодержатель може вимагати задоволення його грошових вимог за рахунок майна, переданого в заставу як на підставі виконавчого документа, в якому зазначено про задоволення грошових вимог за рахунок певного майна, яке перелічене у виконавчому документі, так і на підставі виконавчого документа, в якому лише вказано суму стягнення без вказівки на певне майно, за рахунок якого слід задовольняти грошові вимоги, оскільки таке тлумачення не призводить до порушення майнових інтересів стягувача-заставодержателя і не суперечить загальному змісту та спрямованості норм статті 52 Закону України «Про виконавче провадження».

Отже, господарський суд виходить з того, що у боржника – МПП «Надія» є майно, за рахунок якого можуть бути задоволення вимоги стягувача-заставодержателя – ВАТ «ВіЕйБі», а тому підстави для застосування органом державної виконавчої служби положення пункту 2 частини 1 статті 40 Закону України «Про виконавче провадження» відсутні.

Крім того, суд вважає за необхідне підкреслити наступне.

Так, згідно ч. 5 ст. 50 Закону України «Про виконавче провадження» у разі відсутності у боржника коштів та цінностей, достатніх для задоволення вимог стягувача, стягнення звертається також на належне боржникові інше майно, за винятком майна, на яке згідно з законом не може бути накладено стягнення.

Як вказувалось раніше, згідно приписів ст. 52 Закону України «Про виконавче провадження» стягнення на заставлене майно в порядку примусового виконання допускається за виконавчими документами для задоволення вимог стягувача-заставодержателя.

В даному випадку банк одночасно є й заставодержателем й стягувачем та, суд вважає, що у державного виконавця немає перешкод для реалізації заставленого майна, яке знаходиться у заставі у стягувача.

Таким чином, наявність обтяження, яке накладено на підставі Закону України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрації обтяжень» тільки підтверджує право стягувача – заставодержателя на задоволення вимог саме за рахунок реалізації предмету застави, та не може бути перешкодою для державного виконавця здійснити встановлені законом дії з реалізації заставленого майна.

Стосовно посилання органу державної виконавчої служби на положення статті 20 Закону України «Про заставу» господарський суд вважає особливо зазначити хибне тлумачення цієї норми з боку ВДВС Первомайського РУЮ, оскільки ця норма стосується підстав звернення стягнення на заставлене майно за вимогою заставодержателя, яку заявлено саме на підставі договору застави (іпотеки).

Отже, оскільки чинним законодавством не встановлено заборони на звернення стягнення на заставлене майно за вимогою стягувача, який одночасно є заставодержателем, такого роду виконавчі дії не призводять до порушення прав та законних інтересів заставодержателя, господарський суд вважає оскаржувану постанову ВДВС Первомайського РУЮ незаконною, а ухилення від звернення стягнення на заставлене майно – необґрунтованим.

Враховуючи викладене, керуючись ст. 121-2 Господарського процесуального Кодексу України, суд

ухвалив:

1. Скаргу Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнський Акціонерний банк (ВАТ «ВіЕйБі Банк») в особі Кримської філії Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнського Акціонерного банку (КФ АТ ВАБанк) на дії Первомайського районного управління юстиції – задовольнити.

2. Постанову ВДВС Первомайського районного управління юстиції про повернення виконавчого документу від 27 листопада 2009 року, винесену головним державним виконавцем ВДВС Первомайського РУЮ Зайцевим С.І., стягувачу – наказу Господарського суду АР Крим від 12 грудня 2008 року № 2-2/6228 – визнати недійсною.

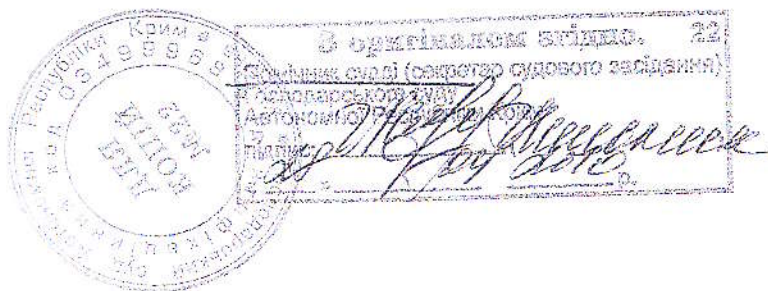
3. Спонукати ВДВС Первомайського РУЮ здійснити дії щодо реалізації заставленого майна.

Суддя

Господарського суду АР Крим

підпис

Калініченко А.А.

Копію ухвали направити рекомендованою кореспонденцією за адресами:

Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнський Акціонерний банк (ВАТ «ВіЕйБі Банк»), 04119, м. Київ, вул. Зоологічна, 5

Кримської філії Відкритого акціонерного товариства Всеукраїнського Акціонерного банку, 95000, м. Сімферополь, вул. Київська, 76

Малого приватного сільськогосподарського підприємства «Надія», 96330, АР Крим, Первомайський район, с. Олексіївка, вул. Садова, буд. 1

ВДВС Первомайського районного управління юстиції, с. Первомайське, вул. Леніна, 86